

Катерина ДЮКАР

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови, Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, майдан Свободи, 4, м. Харків, Україна, 61022

ORCID: 0000-0001-5364-1985

kateryna.dukar@karazin.ua

Бібліографічний опис статті: Дюкар, К. (2024). Інвентаризація узуальних і узуально легітимізованих способів продукування неовербалізаторів гібридної російсько-української війни 2014–2024 рр. *Folia Philologica*, 7, 4–10, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/7/1>

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ УЗУАЛЬНИХ І УЗУАЛЬНО ЛЕГІТИМІЗОВАНИХ СПОСОБІВ ПРОДУКУВАННЯ НЕОВЕРБАЛІЗАТОРІВ ГІБРИДНОЇ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ 2014–2024 РОКІВ

Стаття присвячена розгляду найбільш поширених моделей і типів продукування неовербалізаторів гібридної російсько-української війни 2014–2024 років на матеріалі українськомовного сегмента соціальних мереж і медіа-контенту. Увага акцентована на тому, що в розвідці інновація тлумачиться як гіперонім, якому підпорядковані гіпоніми «неодериват» і «неовербалізатор». У фокусі уваги перебувають одиниці, утворені за узуальними й узуально легітимізованими зразками. Аналіз фактичного матеріалу свідчить про високий рівень неогенності. Масив вилучених інновацій указує на те, що нові одиниці часто продукуються з відхиленнями від норми чи узусу, а також за допомогою власне незузального словотвірного інструментарію. Встановлена градація від структурно-семантичної відповідності інновацій узусу до різного ступеня деформацій у межах словотвірних моделей. Останнім часом оприявнюється тенденція до легітимізації в узусі нових моделей, які постають на базі деформованих загальномовних зразків. Відзначена не лише атипова сполучуваність твірних основ і формантів, а й розширення значень останніх через нашарування додаткових відтінків значення. Описані випадки екстремальних девіацій моделей, до яких залучаються форманти з інших кодових систем, переважно англійської мови. Установили, що інновації активно вступають у словотвірні стосунки, де рівень словотвірного такту є непоказовим і потребує комплексного розгляду всього ланцюжка. Деякі неовербалізатори стають вершинами словотвірних гнізд. Указали на те, що найбільш продуктивними та регулярними є моделі, за якими утворюються суфіксальні та префіксальні інновації різної частиномовної належності, хоча залучаються й комбіновані словотвірні типи. Засвідчена активізація афіксоїдного словотвору протягом останніх десяти років. Продемонстроване продукування нових одиниць шляхом чистого чи ускладненого суфіксацією основоскладання. Спостерегли, що словоскладання в загальному масиві інновацій репрезентоване меншою кількістю похідних. Заданими типами неогенність у межах мілітаридискурсу не обмежується, що унаочнено за допомогою конфіксальних інновацій.

Ключові слова: девіація, деформація моделі, інновація, неовербалізатор, неогенність, полімотиват, узуально легітимізована модель.

Kateryna DIUKAR

PhD in Philology, Associate Professor at the Department of Ukrainian Language, V.N. Karazin Kharkiv National University, Svobody sq., 4, Kharkiv, Ukraine, 61022

ORCID: 0000-0001-5364-1985

kateryna.dukar@karazin.ua

To cite this article: Diukar, K. (2024). Inventoryzatsiia uzualnykh i uzualno lehitymizovanykh sposobiv produkuvannia neoverbalizatoriv hibrydnoi rosiisko-ukrainskoi viiny 2014–2024 rr. [Inventory of Usual and Usual-Legitimized Models of Production of Non-Verbalizers of Hybrid Russian-Ukrainian War of 2014–2024]. *Folia Philologica*, 7, 4–10, doi: <https://doi.org/10.17721/fovia.philologica/2024/7/1>

INVENTORY OF USUAL AND USUAL-LEGITIMIZED MODELS OF PRODUCTION OF NON-VERBALIZERS OF HYBRID RUSSIAN-UKRAINIAN WAR OF 2014–2024

The article examines the most common models and types of neo-verbalizer production of the hybrid 2014–2024 Russian-Ukrainian war based on the Ukrainian-language segment of social network and media content. It is emphasized that in the study innovation is interpreted as a hyperonym, to which the hyponyms “neo-derivative” and “neo-verbalizer” are subordinated. The focus of attention is on the units formed on the basis of usual and usual-legitimized patterns. The analysis of the study material shows a high level of neogenicity. The range of extracted innovations indicates that innovations are often produced with varying degrees of deviation from the norm or usage, as well as with non-usual word-formation tools. The author notes a gradation from structural and semantic conformity of innovations to various degrees of deformation within word-formation models. There has been a recent tendency to legitimize new usage models that emerge on the basis of deformed common language patterns. Not only is there an atypical compatibility of the formative bases and formants, but also the expansion of the latter’s meanings through the layering of additional shades of meaning. The cases of extreme deviations of models involving formants from other code systems, mainly English, are described. It is established that innovations actively enter into word-formation relations, in which the level of word-formation tact is not significant and requires a comprehensive consideration of the entire chain. Some neo-verbalizers reach the top of word-formation nests. It is pointed out that the most productive and regular are the models producing suffix and prefix innovations of various part-of-speech nature, although combined word-formation types are also involved. The activation of an affixed word formation over the past ten years has been observed. The production of new units by means of pure or suffixation-related stem formation is demonstrated. It has been observed that word formation in the general range of innovations is represented by a smaller number of derivatives. Neogenicity within the militaristic discourse is not limited to these types, which is illustrated by means of inflectional innovations.

Key words: innovation, deviation, model deformation, polymotivate, usually legitimized model, neo-verbalizer, neogenicity.

Актуальність проблеми. Гібридизований формат агресії, чиненої Росією щодо України протягом останнього десятиліття, значною мірою ґрунтований на когнітивно-сміслових атаках, де пошук вербалізаторів потенційного казусу беллі для чергового конвенційного або нарративного нападу повсякчас обертався довкола нівелювання самосвідомості та самоідентичності українця через категоричне заперечення окремішності української мови як *anima mundi* нації. Апробовані й успішно зарекомендовані часом формули *недомова*, *штучний конструкт*, *діалект* і, нарешті, *адіннарот* тощо (Remy, 2007; Романишин та ін., 2003) зі здобуттям Україною незалежності почали послаблювати свій вплив. Об’єктивні зсуви в цьому напрямі відбувалися настільки поступово й неявно, що були проігноровані у стратегічній плановій моделі ментально-територіальної окупації на початку повномасштабного вторгнення, отже, спричинили цуцванг самої Росії. З послабленням пильності імперців після 1991 р. українська мова отримала унікальний шанс на вільний і окремішний розвиток своїх рівнів, наслідки чого наочно спостерігаємо на сучасному хронологічному зрізі. Саме цей факт і призвів до поступового розхитування фундаменту згаданих вище нарративів, оскільки штучно створена знакова система, як-от новіаль

чи лінгва ігнота, апріорно не здатна засвідчити природну динаміку в межах своїх підсистем. З-поміж різних мовних рівнів, переконані, найбільш показовим у цьому контексті є словотвірний. Мовці активно звертаються до модельного ряду власне української дериваційної системи з метою розширення тезауруса відповідно до запитів доби. З огляду на масив інноваційних утворень постає необхідність в інвентаризації залучуваних до творення нових одиниць способів і засобів, що вказує на *актуальність* нашої розвідки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний інтерес із боку науковців (П. Мішра, Д. Мазурик та інші) до різних аспектів інноватики, з-поміж іншого й на словотвірному рівні (В. Адамс, А. Нелюба й інші), нині не вичерпує масиву інноваційних явищ та не дає однозначної відповіді на низку засадничих положень теорії неології. Дискусійним є те, що саме і на якій підставі, а головне – як довго кваліфікувати новим, чи проводити ризику й де саме між новим та інноваційним. Натепер немає однастайності у визначенні навіть базових дефініцій, як-от *інновація*, *неологізм*, *оказіоналізм*. Найбільш поширеним підходом залишається тлумачення, за якого «неологізм – це слова, словосполучення, фразеологізми, окремі їх значення, що з’явилися на певному етапі розвитку

мови для позначення нових реалій і понять, актуалізація яких зумовлена соціальними і територіальними чинниками функціонування літературної мови» (Styshov, 2022: 118). Приймаючи наведену дефініцію як робочу загалом, водночас категорично не погоджуємося з тим, щоб розглядати в межах неологізмів «оказіоналізми, використані одноразово в мовній практиці певного автора, видання, редакції чи в конкретному тексті» (Styshov, 2022: 118). Слідом за Ж. Колоїз наполягаємо, що «будь-яке нове явище, саме внаслідок своєї новизни, є водночас і okazіональне, випадкове, незвичне. <...> Okazіональність можна розглядати як початковий етап «життя» кожного неологізму: усе нове при своєму «народженні» є випадковим, створюється не всіма носіями мови одночасно, а окремим індивідом» (Колоїз, 2002: 82). Отже, уживаємо поняття *інновація* як синонім до *неологізм* і *оказіоналізм* та гіперонім із підпорядкованими гіпонімами *неодериват* і *неовербалізатор*.

Мета дослідження – спроба системної інвентаризації узуального й узуально легітимізованого словотвірного інструментарію, за допомогою якого спродуковані неовербалізатори гібридної російсько-української війни на хронологічному зрізі від 2014 р. до 2024 р. Досягнення поставленої мети передбачає *розв'язання* таких завдань: 1) простежити загальні тенденції творення інновацій; 2) з'ясувати типові для продукування неовербалізаторів узуальні моделі; 3) установити ступінь легітимації на рівні узусу окремих зрушень у моделях; 4) розглянути формально-значеннєву організацію похідних; 5) експлікувати структурно-семантичні зрушення на загальну парадигму вербалізаторів гібридного воєнного зіткнення.

Об'єкт дослідження становлять похідні структури рівня нео, що є вербалізаторами гібридної російсько-української війни 2014–2024 рр. **Предмет** – структурно-семантична специфіка інновацій.

Джерелом фактичного матеріалу нашої студії стали тексти дописів і гілок коментарів, вилучені з українськомовного сегмента медіаконтенту інстаграма, фейсбука, твітера, телеграма, тіктока, ютуба.

Виклад основного матеріалу дослідження. Констатуємо високу неогенність як ключову

рисо розвитку української мови останніх десяти років, ми свідомі того, що цей процес має хвилеподібну динаміку. Пікова фаза, якої в геометричній прогресії стрімко сягає лінгвокреативність мовців, є рефлексорним відгуком на комплекс інтра- й екстралінгвальних тригерів. Явища позамовної дійсності, виступаючи своєрідними рушіями (або, як прийнято це формулювати в науковій літературі, чинниками на кшталт політичних подій) словотворчості, лише підтримують неогенез у спадній фазі, оскільки мовці не перебувають в екзистенційному модусі. Водночас процес продукування інновацій не припиняється. Мілітаридискурс 2014–2024 рр. вирізняє переважання інновацій, що продукуються або з різного ступеня відхиленнями від норм чи узуальних словотвірних практик (*бавовнятко, газонюхія, джонсоніти, закалушити, змієбайти, кобзоніанець, путіноїд, русня-медіа, скотоублюдія, шойгувати* тощо), або із застосуванням винятково незузального інструментарію (*аналагавнет, байрактаро, жаданосоловей, копротівленіє, міткомен, неїбензя, пут-Ин, уТРАМПований, НЕОн@цисти, Вишчий* тощо). Похідних, які утворюються за нормативними, чи узуальними моделями, у загальному масиві явищ рівня нео фіксуємо небагато порівняно з okazіональними (*бенеер, блохоліт, літакопад, мінбрехні, свинособачий* тощо). Як знаємо, «для більшості словотвірних моделей характерні обмеження на сполучуваність твірних основ і формантів, які накладає норма» (В. Грещук, О. Грещук, 2022: 186). Суттєва частина інновацій нерідко формально відповідає вимогам системи, принаймні на рівні словотвірного кроку. Скажімо, префіксальні одиниці на зразок *відхаймарсити, забайрактарити* чи *заджавелініти* мотивовані наявними в активному вокабулярі користувачів соцмереж дієсловами *хаймарсити, байрактарити, джавелініти* відповідно. Водночас самі мотиватори є наслідками девіантних дериваційних процесів, оскільки базами виступають хрематоїми – назви новітніх типів озброєнь, запозичені з інших мов, переважно англійської, і часто похідні (*хаймарс* від англ. *High Mobility Artillery Rocket System*). Як бачимо, інновації активно вступають у словотвірні стосунки в межах полінарних, здебільшого кільцевих ланцюжків: *дешайтанізація* ← *шайтанізація* ← *шайтанізувати* ← *шайтан*. Рівень словотвірного

такту в цих умовах є непоказовим, отже, потребує комплексного розгляду всього ланцюжка. Ідеться в такому разі про тактову оказіональність, яка є наслідком «<...> поєднання узуальних у системі мови словотвірних величин – твірної основи й дериваційного форманта, але саме їх взаємодія в конкретному дериваті завдяки розширенню внутрішньої валентності виходить за межі мовної норми» (В. Грещук, О. Грещук, 2022: 185–186). У перспективі така оказіональність може набувати узуальної легітиматії, унаслідок якої на базі деформованої нормативної, чи узуальної, постає нова модель. Справедливим видається твердження Л. Кислюк про те, що «між узуальним і неuzuальним / оказіональним словотворенням існує перехідна зона, яку можна визначити як розширення твірної бази моделі, сфери сполучуваності конкретного афікса. Такі похідні одиниці можна розглядати і як узуальні, і як оказіональні. Чинник часу й поширення того чи того явища у спільноті можуть впливати на перехід деяких оказіоналізмів у статус узуальних слів» (Кислюк, 2020: 41). Наприклад, норма веує творення дієслів від іменників – антропонімів чи топонімів, однак узус подолав це обмеження, засвідчуючи час від часу появу до оказії похідних на зразок *донжуанити*, *донкіхотити*, *чемберленити* чи *криворожити* тощо. У межах спільного ряду, сформованого на базі моделей із легітимованими девіаціями, нині розглядаємо неовербалізатори на кшталт *байденувати*, *дудати*, *кімити*, *подолякати*, *шойгонити* чи *чорнобаїти*. Зазвичай словотвірний потенціал таких дериватів вичерпується бінарним ланцюжком, хоча значна частина інших інновацій активно вступає у словотвірні стосунки. Підкреслимо принагідно, що «неогенність, зрештою, долає опір ономастикону інноваціям такою мірою активно й агресивно, що за досить короткий проміжок часу, приміром, антропоніми перетворились на вихідну ланку словотвірних ланцюжків і вершини словотвірних гнізд, засвідчуючи тенденцію до утворення цілих типових словотвірних парадигм» (Дюкар, 2023: 106):

раша (транскодоване англ. *Russia*) → *рашка*
 → *террашка*
 → *скоторашка*
 → *спідорашка*
 → ? → *рашконутий*
 → *рашист* → *рашистик*

→ *рашистський*
 → *кримрашист* → *кримрашистський*
 → *бульбораша*
 → *рашик*
 → *терраша*
 → *рашизм* → *неорашизм*
 → *раш*

Помежів'ям узуального й оказіонального з легітиматією на мовленнєвому рівні варто, на наш погляд, визнавати й суфіксальні похідні іменники з демінутивною семантикою, як-от *орченята*, *кадирик*, *чмоник*, а також прикметникові утворення, що вказують на без- та спів-відносну міри вияву ознаки (*аналагавнетніший* ← *аналагавнетний*, *скрепненький* ← *скрепний*), і похідні від них прислівники (*православненько* ← *православненький*). Окрім того, до цієї категорії іменникових і прикметникових неовербалізаторів відносимо й наслідки складання основ, подекуди різної етимології (*жаданосоловей*, *комунореваништ*, *міткомен*, *парашастайл*, *свинопсина*, *терраша* тощо), яке може супроводжувати додавання як матеріально вираженого (*записконосець*, *скотоублюдія*, *шахідобійка*), так і часто матеріально не вираженого (*інсомет*, *кацапожопий*, *літакопад*, *льолікоязичний*, *русодроч*) суфікса. До речі, шляхом складання слів утворена значно менша кількість одиниць (*бульбараша*, *лендліз-меню*, *салорейх*) у зіставленні з попередньою групою інновацій.

Системні префіксальні моделі активно вживані мовцями протягом останніх десяти років для творення переважно дієслів (*відбандерити*, *докобзонити*, *застінгерити*, *наволонтерити*, *удвохсотити* тощо), тоді як іменниковий словотвір (*дегенералісімус*, *депутінізація*, *дешайтанізація*) у цьому плані виявляє суттєво меншу активність. Прикметно, що високопродуктивний префіксальний спосіб у системному словотворі (*зависокий*, *надважливий*, *нелегкий*, *прадавний*, *предобрий* тощо) у мілітаридискурсі засвідчує вкрай низьку затребуваність (*пребавовняний*). Щоправда, протягом останніх років активізувався афіксоїдний словотвір. Так, за допомогою препозиційних *біо-* (*бівоїн*, *біоголуб*, *біокомар*) і *само-* (*самодемлітаризація*) відбувається поступове поповнення ряду інновацій префіксоїдного типу. Статусу префіксоїда поступово набули і складники *бандер-* та *мін-*, що відтворюються із властивим збереженням значення у великій кількості одиниць, як-от

бандерогусь, бандеропомідор, бандеромобіль, бандеросмузі, мінтероризму, мінубивства, мінбрехні, мінкатування тощо. Отже, на нашу думку, у наведених випадках ідеться вже не про комбінований тип словотвору. Схожі процеси спостерігаємо й у межах суфіксоїдних типів, за якими протягом останніх десяти років постав масив іменникових неовербалізаторів на зразок *бомбостан, бульбастан, зомбіцид, кацапленд, кацапляндія, москваленд, оркоград, пуйляндія, хуйляндія* тощо.

Маємо констатувати, що гіперпродуктивністю під час творення неовербалізаторів мілітаридискурсу відзначається суфіксація, здійснювана як без відхилення від норм, так і з різного ступеня девіаціями. Ідеться про градацію від структурно-семантичної відповідності у словах на зразок *карасизм* (мотивоване антропонім *Карась*, прізвищем українського націоналістичного активіста, який воює в лавах ЗСУ, за моделлю *фройдизм* ← *Фройд*) до узуально легітимізованих одиниць на кшталт *лукашеницина, орбаницина, путінщина* тощо. Активізація моделі з формантом *-(іє)цин(а)* припадає на 2010-і рр., коли починають з'являтися *тимошенківщина, ющенківщина, януковичівщина*, твірні яких структурно відповідали нормі, однак на рівні семантики засвідчували зрушення. Свого часу Л. Масенко, досліджуючи розвиток топонімічної лексики, указувала на посесивне значення форманта, який у староукраїнський період брав участь у творенні назв земельних володінь від імен і прізвищ їхніх власників (Масенко, 1983: 647). Не зайвим буде згадати і хрононім *коліївщина* – похідне від назви особи за родом діяльності, що в інноваціях експлікована на рівні однієї із сем твірних (баземами виступають прізвища осіб за спільною діяльністю, пов'язаною переважно з політикою). І, справді, посесивність фіксуємо в інноваціях, однак доповнену семою збірності, що дифузійно поширюється з іншого зразка, за яким продукуються нормативні одиниці на зразок *циганщина*. Із 2014 р. й на момент написання нашої розвідки девіантна модель набула регулярності як автономний зразок (*кісільовщина, скабєєвщина, соловйовщина* тощо), набувши супровідно пейоративної семантики: «Якраз нещодавно ми ухвалили рішення про скасування ліцензії для телеканалу «Наш» – саме за «скабєєвщину»» або «Настане час, і час його

правління називатимуть презирливим терміном «орбаницина», як у Німеччині – «меркельщина»».

Окрім того, спостерігаємо й, умовно кажучи, екстремальні вияви девіацій із залученням формантів інших кодових систем, переважно англійської мови, як-от *бавовнінг* чи *крисіянінг*. Як знаємо, *-ing*, транскодований українською як *-інг*, в англійській мові бере участь у творенні віддієслівних іменників (*to meet* → *meeting* за моделлю V + *-ing*), однак у неовербалізаторі баземою виступає субстантив (*бавовнінг* ← *бавовна*). Фіксуємо й поодинокі віддієслівні іменники-інновації на зразок *ухлянтос*, у складі яких наявні форманти виразно іншомовного походження на позначення особи (наприклад, давньогр. *τραγουδιστής* – співак), які виокремлюємо в загальнономовних одиницях на зразок *альбінос*. Як влучно підмітила Л. Кислюк, маємо змогу наочно бачити, що «<...> по один бік від нормативної, регулярної номінації перебувають нові слова, утворені за продуктивною словотвірною моделлю, але з порушеннями її застосування, а з іншого – одиниці, утворені за унікальним словотвірним зразком, «немодельні» слова» (Кислюк, 2020: 33).

Інвентаризація фактичного матеріалу засвідчила, що наведеними вище типами словотворення неогенність у межах мілітаридискурсу не обмежується, що можемо бачити на прикладі конфіксальних інновацій, кількість яких, безумовно, є меншою в зіставленні з іншими. Ідеться про зразки, мотивовані переважно відсутніми у вокабулярі мовців базами й утворені шляхом одночасного приєднання префікса і суфікса (*закалушити* ← [?] ← *Калуш*); суфікса та постфікса (*орбанутися* ← [?] ← *Орбан*); префікса, суфікса та постфікса (*обмеркелитися* ← [?] ← *Меркель*) тощо. У лакуарності словотвірної ланцюжка ми не вбачаємо девіації чи «збою» у перебігу дериваційних процесів. Як зауважує А. Нелюба, «<...> усвідомлення й визнання наявності парадигматичної моделі словотвору уможливило пропускання ланки, не порушуючи парадигматичних стосунків в одному конкретному випадку, а орієнтуючись на ідеальну модель-парадигму» (Нелюба, 2009: 207–208). Із цих позицій словотвірні процеси в таких інноваціях, як *гіркінсування* ← [?] ← *Гіркінс*, формально відповідають закладеним системою і вже зреалізованим і унормованим

зразкам на кшталт *роздержавлення* ← [?] ← *держава*. Указана відповідність інновації не стосується відхилень на рівні сполучуваності бази та форманта, комбінація яких є виразно ненормативною, однак узуально легітимізованою, про що свідчить широка лінійка співструктурних неовербалізаторів: *арестовлення, макронування, шольцування*, у яких, до слова, лакуарності у словотвірному ланцюжку не спостерігаємо: «*Тімоті Гартон Еш: Уся правда про «шольцування»*» та «*<...> слово «шольцувати» стало загальноприйнятим терміном в Україні й означає: постійно щось обіцяти, не маючи наміру виконувати обіцянки*». Окрім того, мовленнєві практики засвідчують і поступове заповнення лакун у ланцюжках.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Наголосимо на тому, що наша спроба інвентаризувати узуальні й узуально легітимізовані способи продукування неовербалізаторів гібридної російсько-української війни протягом 2014–2024 рр. не претендує на вичерпність і однозначність окреслених підходів, однак водночас засвідчує потребу в подальшому розробленні вказаної проблематики. Останнє десятиліття в історії українського народу методично

відрефлексоване та віддзеркалене в мовленнєвих інноваційних артефактах. Рівень неогенності, спричинюваний екстралінгвальними чинниками, залишається стабільно високим. У межах інноваційних утворень дедалі частіше фіксуємо одиниці, що продукуються з різного ступеня відхиленнями від норми чи узусу, а також похідні, до творення яких залучений власне неuzuальний інструментарій. Водночас помітнішою стає тенденція до легітимізації в узусі окремих зразків, що нерідко постають на базі деформованих високопродуктивних нормативних словотвірних типів. Зрушення в моделях спостерігаємо не лише на рівні атипової сполучуваності бази та форманта, а й у розширенні значення останнього шляхом нашарування додаткових складників. Найбільш продуктивними і регулярними залишаються моделі, за якими творяться суфіксальні та префіксальні неодеривати різної частиномовної належності, проте задіяними є й комбіновані словотвірні типи. Звертаються мовці й до продукування неовербалізаторів через чисте або ускладнене суфіксацією основоскладання, а от словоскладання в загальному масиві інновацій репрезентоване меншою кількістю похідних.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Грещук В., Грещук О. Словотвір і текст : монографія. Івано-Франківськ : Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2022. 223 с.
2. Дюкар К. Відомі неосубстантиви в українському медійному онлайн-просторі воєнного періоду: структурно-семантичний аспект. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія «Філологія». 2023. № 59. Т 1. С. 105–108.
3. Карпіловська Є. Неuzuальне словотворення: правила «гри без правил». *Вісник Київського національного лінгвістичного університету*. Серія «Філологія». 2005. Т. 8. № 1. С. 106–117.
4. Кислюк Л. Узуальне й оказіональне словотворення в різностильовій мовній практиці. *Українська мова*. 2020. № 2. С. 31–44.
5. Колоїз Ж. До питання про диференціацію основних понять неології. *Вісник Запорізького державного університету*. Серія «Філологічні науки». 2002. № 3. С. 78–83.
6. Масенко Л. Розвиток топонімічної лексики. *Історія української мови. Лексика і фразеологія*. Київ : Наукова думка, 1983. С. 620–659.
7. Нелюба А. Черезкрокове словотворення й інноваційні явища в українській мові (на зразках суфіксальних дериватів). *Вісник Дніпропетровського університету*. Серія «Мовознавство». 2009. Т. 17. Вип. 15 (1). С. 29–33.
8. 100 брехливих російських наративів про російсько-українську війну : збірник інформаційно-аналітичних матеріалів / А. Романишин та ін. Київ : Науково-дослідний центр гуманітарних проблем Збройних сил України, 2023. 77 с.
9. Remy J. The Valuev circular and censorship of Ukrainian publications in the Russian empire (1863–1876): intention and practice. *Canadian Slavonic Papers*. 2007. № 49 (1/2). P. 87–110.
10. Snyder Timothy. The War in Ukraine Has Unleashed a New Word. *The Times*. 2022. URL: <https://www.nytimes.com/2022/04/22/magazine/ruscism-ukraine-russia-war.html> (дата звернення: 28.03.2024).
11. Styshov O. Neologisms of the Military Sphere in the Modern Ukrainian Language. *Logos (Lithuania)*. 2022. № 113. P. 116–128. <https://doi.org/10.24101/logos.2022.79>.

REFERENCES:

1. Diukar, K. (2023). Vidominni neosubstantyvy v ukrainskomu mediinomu onlain-prostori voiennoho periodu: strukturno-semantychnyi aspect [Homonymous Neo-Substantives in the Ukrainian Online Media Space of the Wartime Period: Structural and Semantic Aspect]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Ser. "Filolohiia" [Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Ser. "Philology"]*, 59 (1), 105–108 [in Ukrainian].
2. Greshchuk, V., & Greshchuk, O. (2022). Slovtvir i tekst: monohrafiia [Word formation and text: a monograph]. Ivano-Frankivsk: Prykarpatskyi natsionalnyi universytet imeni Vasylia Stefanyka [in Ukrainian].
3. Karpilovska, Ye. (2005). Neuzualne slovtvorennia: pravyla "hry bez pravyl" [Non-usual word formation: the rules of the "game without rules"]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetutu. Seriiia "Filolohiia" [Bulletin of Kyiv National Linguistic University. Series "Philology"]*, 8 (1), 106–117 [in Ukrainian].
4. Koloiz, Zh. (2002). Do pytannia pro dyferentsiatsiiu osnovnykh poniat neolohii [On the Differentiation of the Basic Concepts of Neology]. *Visnyk Zaporizkoho derzhavnogo universytetu: Filolohichni nauky [Bulletin of Zaporizhzhia State University: Philological Sciences]*, 3, 78–83 [in Ukrainian].
5. Kysliuk, L. (2020). Uzual'ne j okazional'ne slovtvorennia v riznostyl'ovij movnij praktysi [Usual and occasional word formation in multilingual language practice]. *Ukrainska mova [Ukrainian language]*, 2, 31–44 [in Ukrainian].
6. Masenko, L. (1983). Rozvytok toponimichnoi leksyky [Development of toponymic vocabulary]. *Istoriia ukrainskoi movy. Leksyka i frazeolohiia [History of the Ukrainian language. Vocabulary and phraseology]*. Kyiv: Nauk. dumka [in Ukrainian].
7. Neliuba, A. (2009). Cherez krokove slovtvorennia y innovatsiini yavyscha v ukrainskii movi (na zrazkakh sufiksalykh deryvativ) [Step-by-step word formation and innovative phenomena in the Ukrainian language (on the basis of suffix derivatives)]. *Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu. Seriiia "Movoznavstvo" [Bulletin of Dnipropetrovsk University. Series "Linguistics"]*, 17 (15/1), 201–209 [in Ukrainian].
8. Remy, J. (2007). The Valuev circular and censorship of Ukrainian publications in the Russian empire (1863–1876): intention and practice. *Canadian Slavonic Papers*, 49 (1/2), 87–110 [in Ukrainian].
9. Romanyshyn, A., Cherevychnyj, S., Ostapchuk, O., Maraieva, V., Vitiuk, V., & Khrulenko, I. (2023). 100 brekhlyvykh rosiiskykh naratyviv pro rosiisko-ukrainsku viinu: zbirnyk informatsiino-analitychnykh materialiv [100 false Russian narratives about the Russian-Ukrainian war: a collection of information and analytical materials]. Kyiv: Naukovodoslidnyj tsentr humanitarnykh problem Zbrojnykh Syl Ukrainy Publ. [in Ukrainian].
10. Snyder, Timothy (2022). The War in Ukraine Has Unleashed a New Word. *The Times*. Retrieved from: <https://www.nytimes.com/2022/04/22/magazine/ruscism-ukraine-russia-war.html>.
11. Styshov, O. (2022). Neologisms of the Military Sphere in the Modern Ukrainian Language. *Logos (Lithuania)*, 113, 116–128. <https://doi.org/10.24101/logos.2022.79>.